

Meld.: Kas ļaujas Debestēva rokās, V.46.

Dievs, Kungs, mēs esam Tava draudze, Tu uzturi, tai neļauj zust. Lai kopā turas latvju audze Un tēvu mēle neapklust. Un cerības ja miglā klīst Tavs padoms mums lai neizsīkst!

DRAUDZES LŪGŠANA

Z i e d o š a n a (Solo)

Meld. V. 189 vai V.20

Esi uzticīgs līdz nāvei Tā, kā tava senču ģints. Paliec tur, kur stipri stāvi Tēvu ticībā, kā klints.

Esi uzticīgs līdz nāvei Cerībai, kas zvaigznēs mirdz, Ja tai sevi vadīt ļāvi, Tai vēl sirdi neaizliedz.

Esi uzticīgs līdz nāvei Mīlestībai mūžīgai, Kamēr Dieva varā stāvi - Tici dzīvei skaistākai.

L I T U R Ģ I J A

Dievs Kungs ir mūsu stiprā pils, Kur bēdās varam tvērties, Augsts palīgs, kas mūs nepievils, Pie kā mēs varam ķerties! Tas niknais ienaidnieks, Kam grēku darīt prieks, Tas gādā nakt' un dien' Uz ļaunu, viltu vien, -- Kas var no viņa glābties!

Tam Dieva vārdam nebūs rimt, Lai trako, kam tīk trakot! Dievs neļaus savai laivai grimt, To izglābs vārdu sakot. Grib tie mūs mocīt, kaut Vai mūsu lietas raut -- Lai nojiek Dieva prāts, Tiem labums nav nekāds --- Mums debess manta paliek!

ES ZINU, DZIVO GLĀBĒJS MANS

SAMUEL MEDLEY

JOHN HATTON

Es zinu, dzī-vo glā-bējs mans, Es priecīgs

Viņš mans la-bais Gans; Viņš dzī-vo, dzī vo

mi-ru-šais, Viņš dzīvo - Valdnieks mūži-gais.

. Viņš dzīvo, mani mīlēdams, Viņš dzīvo, mani svētīdams; Viņš veldzi manai dvēselei dod, Pie Viņa sirds man mieru rod.

Viņš dzīvo, dāvā dzīvību, Ar Viņu nāvi pārspēšu; Es priecīgs - Viņš mans labais Gans, Viņš dzīvo, dzīvo Glābējs mans.

Zāmuēls Medlejs, 1738-1799.
Tulk. Edmunds Zirņītis, 1911.

JĒZU, MIĻAIS PESTITĀJ

Čārlzs Veslijs, 1707-1788.

S. B. Maršs, 1798 - 1875

Jē-zu, mīlais Pestītāj, Mani vienu ne-at-stāj! Kad

visaplārt vē-ra kauc, Viņi tumsās dzelmes jauc,

Sargi mani, Pes-tī-tāj, Apsauc vētru, lai tā stāj!

Tavā drošā va-dībā Tikšu debess go-dī - bā!

Tikai Tevi meklēju, Tevī visu atrodu - Katru slimo dziedini, Aklam acis atveri, To, ko nospiež tumsa, grēks Piecēļ Tava Gara spēks - Tavā drošā vadībā Tikšu debess godībā!

Jēzu, mīlais Pestītāj, Mani vienu neatstāj - Ietērp mani taisnībā, Manus grēkus nomazgā. Jēzu, Jēzu, esi mans, Kamēr skanēs miera zvans - Tavā drošā vadībā Tikšu debess godībā!

Tulkojis Arnolds Lūsis,

Dievkalpojums 4. jūlijā,
1977. gadā, Dienvidkalifornijas draudzē.

Preludes.

Cik jauki, cik skaisti, kad tuvi un tāli Nu
Ķeniņa pagalmos pulcēties sāk Un teikšanas
upuršus māsas un brāļi Ar līksmības asarām at-
nest Tam sāk! Deg svētīgas liesmas, Skan mīli
gas dziesmas. Uz augšu pie Mūžīgā troņa tās
laižas, Un dvēseles drūmākās tekas top gaišas.

Mēs slavējam ceļus, ko, Tētīt, Tu spraudis!
Cik jauki viss izdodas, ko Tu tik sāk! Kā vār-
pas Tu tīrumā audzē sev ļaudis, Kā zeltītus
graudus tos apcirkņos vāc. Dōd, lai, cik vien
varam, Pēc prāta Tev darām, Lai Tavu tik vārdu
un nastu šē nesam Un mūžīgās godības atspīdums
esam!

Uzruna. Macitājs Hugo M. Grivāns

L I T U R Ģ I J A

" Gods lai ir Dievam augstībā, Kas mums tāds
žēlīgs rādās, Ka mums nedz še, nedz mūžībā
nav k a i t e s vairs nekādas. Nu Dievam ir
uz mums labs prāts. Virs zemes miers top
sludināts! Viss ienaids jau pagalam!

Meld.: To mīlestības spēku sveicu. V.50

Cik labi mums ka neesam bāri Mums visiem mīļš
un gādīgs Tēvs, Viņš sargādams mums liecas pāri,
Pie Viņa krūtīm dusam mēs, Viņš katru bērnu
redz un žēlo, Sirds Viņam mīlestībā kvēlo.

Mēs Viņā elpojam un esam, Viņš -dzīvības un
gaismas Dievs, Uz krūtīm Viņa zīmi nesam, Viņš
Jēzu Kristū atklājies, Ik Kristus asins lāsē
sētā. Mirdz Viņa mīlestība svētā.

Kur esi TU, tur mūsu mājas, Ik katris bērns pie
Tevis steidz, Kad vakars nāk un gaitas stājas,
Un visi darbi jānobeidz, Tad ļauj pie tavām
krūtīm dusēt Un bērnam svētā laimē klusēt.

S V E T R U N A